

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/2/2013
Identifikačné číslo spisu:	1009201659
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1009201659.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu : Mesto Malacky, so sídlom Radlinského 2751/1, Malacky, IČO : 00304913, právne zastúpeného JUDr. Martou Vícenovou, advokátkou, so sídlom Záhorácka 58, Malacky, proti žalovanému : Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, odbor poriadkovej polície, so sídlom Račianska 45, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-441-8/OPP-2009 zo dňa 28. augusta 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/190/2009-66 zo dňa 8. novembra 2012, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/190/2009-66 zo dňa 8. novembra 2012 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) zamietol v súlade s ustanovením § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia, ktorým žalovaný postupom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „správny poriadok“) zamietol odvolanie žalobcu, ako účastníka správneho konania a potvrdil rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave (ďalej aj ako „prvostupňový správny orgán“) z 3. júla 2009 pod č. p. KRP-211-8/PP-2009 (ďalej aj ako „prvostupňové správne rozhodnutie“), ktorým bola žalobcovi, za porušenie ustanovenia § 26a ods. 1 zákona SNR č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 564/1991 Zb.“ alebo „zákon o obecnej polícii“), uložená podľa § 26b ods. 1 písm. a) zákona o obecnej polícii pokuta vo výške 1000 eur z dôvodu, že si Mesto Malacky nespĺnilo zákonnú povinnosť zaslať Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky do 31. marca 2009 správu o činnosti obecnej polície za rok 2008. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi z dôvodu jeho neúspechu v konaní náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, odvolávajúc sa na ustanovenia § 1, § 26a ods. 1, 3 a § 26b ods. 1 písm. a/ zákona o obecnej polícii a na ustanovenie § 2 ods. 1, 2 vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 532/2003 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Slovenskej národnej rady č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii v znení platnom v čase vydania rozhodnutia (ďalej len ako „vyhláška č. 532/2003 Z. z.“) uviedol, že v preskúmvanej veci je nesporné, že prvostupňový správny orgán uložil žalobcovi pokutu vo výške 1.000 € z dôvodu, že tento podľa jeho názoru nedostatočným spôsobom rešpektoval ustanovenie § 26b ods. 1 písm. a/ zákona o obecnej polícii tým, že ministerstvu nepredložil v lehote ustanovenej zákonom správu o činnosti obecnej polície dodajúc skutočnosť, že žalobca sa v správnom aj súdnom konaní bránil tým, že predmetnú správu odoslal riadne a včas e-mailovou formou dňa 31. marca 2009.

Dôvodil, že z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva názor prvostupňového správneho orgánu spočívajúci v tom, že Mesto Malacky nezaslalo do 31. marca 2009 ministerstvu správu o činnosti mestskej polície za rok 2008 doplniac, že síce zákon priamo neuvádza akou formou má byť uvedená správa doručená Ministerstvu vnútra SR, ale taktiež neuvádza možnosť zaslania predmetnej správy elektronickou formou - emailom a že keďže vyhláška č. 532/2003 Z. z. v ustanovení § 2 ods. 2 písm. d) uvádza, že správa o činnosti obecnej polície musí obsahovať formálne náležitosti ako podpis náčelníka obecnej polície, podpis starostu obce a odtlačok pečiatky obce správy o činnosti by mali byť doručené na podateľňu alebo podané na poštovú prepravu do 31. marca kalendárneho roka, a to hlavne z dôvodu, že pri zaslaní týchto správ elektronickou formou môžu absentovať formálne náležitosti správ, a to podpisy a odtlačok pečiatky obce. Poukázal tiež na to, že v rámci správneho konania nebola potvrdená skutočnosť, či uvedená správa bola skutočne doručená elektronickou formou pracovníkovi odboru poriadkovej polície Prezídia Policajného zboru.

Poukázal ďalej na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, z obsahu ktorého vyplýva, že žalovaný spochybnil pravosť dôkazu č. 1 nielen z dôvodu, že v obsahu listiny je možné vykonať akékoľvek zmeny, prípadne celý obsah je možné vytvoriť samostatne, pričom nie je možné zistiť autenticitu zaslaného dokumentu, ale aj z dôvodu, že uvedený dôkaz nespĺňa náležitosti zaslania písomnosti tak, ako ich upravuje zákon č. 215/2002 Z. z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Vychádzajúc z predloženej písomnej dokumentácie po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj postupu správneho orgánu, ktorý tomuto rozhodnutiu predchádzal a po opakovanom prejednaní veci, dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správneho orgánu konštatujúc, že preskúmvaným rozhodnutím nedošlo k porušeniu zákona.

V konaní mal krajský súd preukázané, že žalobca si nesplnil povinnosť ustanovenú v zmysle ustanovenia § 26a ods. 1 zákona o obecnej polícii tým, že do 31. marca 2009 nezaslal preukázateľným spôsobom Ministerstvu vnútra SR správu o činnosti obecnej polície za predchádzajúci kalendárny rok. K obrane žalobcu, že predmetnú správu poslal v e-mailovej forme na adresu prvostupňového správneho orgánu uviedol, že nakoľko túto skutočnosť nevedel žalobca v súdnom konaní relevantným spôsobom preukázať, kvalifikoval ju ako neopodstatnenú a účelovú.

Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd konštatoval, že preskúmvané rozhodnutie je vecne a právne správne, že správny orgán rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom a z tohto dôvodu žalobu s poukazom na ustanovenie § 250j ods. 1 OSP zamietol.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca navrhujúc odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalobe bude v celom rozsahu vyhovieť. Zároveň navrhol, aby bol odporca (správne malo byť uvedené „žalovaný“) zaviazaný k náhrade trov konania.

Namietal, že krajský súd vo svojom predchádzajúcom rozsudku, ktorý bol zrušený uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/22/2011 považoval formu správy a spôsob jej doručenia za hodnoverný a postačujúci doplniac, že v tomto rozhodnutí vyložil zákon o obecnej polícii tak, že keďže nerieši spôsob, resp. formu akou má byť správa o činnosti obecnej polície za predchádzajúci kalendárny rok odoslaná, nemôže byť vykladaný na ujmu žalobcu spôsob, resp. forma ktorou predmetnú správu doručil. Vo svojom druhom rozsudku však považoval za preukázané, že si povinnosť nesplnil a predmetnú správu do 31. marca 2009 nezaslal, nakoľko v konaní nepreukázal relevantným spôsobom zaslanie správy v e-mailovej forme a preto jeho obranu vyhodnotil ako neopodstatnenú a účelovú.

Dôvodil, že zápisnica z ústneho pojednávania spísaná dňa 17. júna 2009 s C.. E. T., zamestnancom Mestskej polície v Malackách v konaní vedenom odborom poriadkovej a správnej služby KRPZ v Bratislave, obsahuje výpoveď zodpovedného pracovníka, z ktorej vyplýva, že spracovaná správa bola dňa 31. marca 2009 o 8.00 hod doručená na adresu I. . Trvajúc na pôvodne uvádzaných skutočnostiach a to predovšetkým, že zmyslom poskytovania správ nie je formalizmus a byrokratizmus, ale hmotné naplnenie požadovaných informácií navrhol, aby bol v konaní vypočutý zodpovedný pracovník C.. E. T., ktorý sa vyjadrí k okolnostiam doručovania predmetnej správy dodajúc, že vykonanie tohto dôkazu nenavrhol v predchádzajúcich konaniach z dôvodu, že túto skutočnosť krajský súd vyhodnotil ako dostatočnú a až z odôvodnení druhého rozsudku ju vyhodnotil ako neopodstatnenú a účelovú, pričom nie je zrejmé, aké pohnútky viedli krajský súd k takejto zásadnej zmene, keďže žiadne iné dokazovanie vykonávané nebolo.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu pridržiavajúc sa v plnom rozsahu svojich predchádzajúcich písomných vyjadrení a ústnych prednesov navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Vo vzťahu ku skutkovým a právnym tvrdeniam žalobcu obsiahnutých v odvolaní mal za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal skutočnosti ním tvrdené dodajúc, že jeho odvolanie je len vyústením skutočnosti, že v predmetnej veci žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno a podaným odvolaním sa cez všeobecné tvrdenia snaží o dosiahnutie úspechu v predmetnej právnej veci. Uviedol ďalej, že žalobcom uvádzané tvrdenia považuje za irelevantné, najmä jeho žiadnym spôsobom nepreukázané tvrdenia o doručení správy v zákonom stanovenom termíne, ktoré boli ním vyvrátené, a to preverovaním tejto skutočnosti prostredníctvom pracovníkov Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave s výsledkom, že žiaden mail na jeho adresu doručený nebol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (244 ods. 1 OSP).

Súdy v správnom súdnictve prejednávajú na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe a či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/22/2011 z 30. mája 2012 došlo k zrušeniu predchádzajúceho rozsudku súdu krajského súdu zo 17. marca 2011 a k vráteniu mu veci ďalšie konanie v súlade s ustanovením § 221 ods. 1 písm. f/ OSP.

Podľa § 26a ods. 1 zákona č. 564/1991 Zb. obec, ktorá má zriadenú obecnú políciu, je povinná do 31. marca každého roka zaslať ministerstvu správu o činnosti obecnej polície za predchádzajúci kalendárny rok. Správu o činnosti obecnej polície podpisuje starosta obce.

Podľa § 26a ods. 3 zákona č. 564/1991 Zb. podrobnosti o predkladaní správy o činnosti obecnej polície a o jej obsahových náležitostiach ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

Podľa § 26b ods. 1 písm. b/ zákona č. 564/1991 Zb. krajské riaditeľstvo Policajného zboru (ďalej len "krajské riaditeľstvo") môže uložiť pokutu do 1659 eur obci, ktorá nepredloží v lehote ustanovenej týmto zákonom správu o činnosti obecnej polície alebo osvedčenú kópiu zmluvy podľa § 26a.

Podľa § 2 ods. 1 vyhlášky č. 532/2003 Z. z. správa o činnosti obecnej polície sa predkladá za hodnotené obdobie, ktorým je obdobie kalendárneho roka. Ak bola obecná polícia zriadená počas kalendárneho roka, správa o činnosti obecnej polície sa predkladá za obdobie odo dňa zriadenia obecnej polície do konca kalendárneho roka. Ak bola obecná polícia v kalendárnom roku zrušená, správa o činnosti obecnej polície sa predkladá za obdobie od začiatku kalendárneho roka do zrušenia obecnej polície.

Podľa § 2 ods. 2 vyhlášky č. 532/2003 Z. z. správa o činnosti obecnej polície obsahuje

- a) údaj o sídle obecnej polície, o názve obce, ktorá zriadila obecnú políciu, ich kontaktné údaje a údaj o hodnotenom období,
- b) štatistické údaje,
- c) opisnú časť,
- d) dátum vypracovania správy, podpis náčelníka obecnej polície, podpis starostu obce a odtlačok pečiatky obce.

Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorý postupom podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietol odvolanie žalobcu, ako účastníka správneho konania a potvrdil rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave z 3. júla 2009 pod č. p. KRP-211-8/PP-2009, ktorým bola žalobcovi, za porušenie ustanovenia § 26a ods. 1 zákona o obecnej polícii uložená podľa § 26b ods. 1 písm. a/ citovaného zákona pokuta vo výške 1000 eur z dôvodu, že si Mesto Malacky nesplnilo zákonnú povinnosť zaslať Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky (ďalej aj ako „ministerstvo“) do 31. marca 2009 správu o činnosti obecnej polície za rok 2008.

V preskúmvanej veci je medzi účastníkmi konania sporná skutočnosť, či si žalobca v súlade s ustanovením § 26a ods. 1 zákona o obecnej polícii splnil svoju zákonnú povinnosť a predložil Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky správu o činnosti obecnej polície, skutočnosť ktorá je rozhodujúca pre posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Žalobca sa v správnom konaní a rovnako tiež v žalobe bránil proti uloženej pokute tvrdením, že svoju zákonnú povinnosť si splnil tým, že správu o činnosti obecnej polície zaslal dňa 31. marca 2009 o 8.00 hod e-mailom na adresu I. spolu s dvoma prílohami, čo v správnom konaní preukazoval kópiou odoslanej správy.

Na strane druhej žalovaný správny orgán tvrdí, podoprie toto tvrdenie aj úradným záznamom Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave z 22. júna 2009, že v dňoch 30. marca 2009, 31. marca 2009 a 1. apríla 2009 nebol z adresy T. na adresu I. doručený e-mail.

Je pravdou, že zákon o obecnej polícii ani vyhláška č. 532/2003 Z. z. explicitne neupravujú spôsoby doručovania správ o činnosti obecnej polície, dokonca je na tomto mieste žiaduce poukázať na určitú diferencovanú terminológiu, ktorú zákon o obecnej polícii v súvislosti s povinnosťou zaslať správu o činnosti obecnej polície využíva, keď konkrétne v ustanovení § 26a ods. 1 je obsiahnuté slovo „zaslať“, avšak v ustanovení § 26b ods. 1 písm. b/ už používa slovný zvrät „predložiť“. Uvedený nesúlad by však bolo na mieste riešiť iba za predpokladu, že by žalobca relevantným spôsobom preukázal splnenie svojej

povinnosti, teda zaslania správy v zákonom stanovenom termíne, ktorá skutočnosť však žalobcom preukázaná relevantne nebola.

Samotné predloženie potvrdenia o zaslaní správy, bez následného potvrdenia o jej doručení, resp. o jej prečítaní, ktoré možnosti elektronická pošta nepochybne ponúka, nie je dostatočným dôkazom zbavujúcim žalobcu zodpovednosti za správny delikt upravený v zákone o obecnej polícii. Na tomto zistení by nič nezmenila ani prípadná výpoveď zodpovedného pracovníka C.. E. T., ktorý mal správu zaslať, nakoľko tento dôkaz bol vyvrátený pracovníkom Krajského riaditeľstva Policajného zboru T.. C.. L. C.. V tejto súvislosti je potrebné ešte zdôrazniť skutočnosť, na ktorú poukázal aj žalovaný správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia a to, že žalobcom predložený dôkaz okrem iného nespĺňa náležitosti zaslania písomnosti tak, ako ich upravuje zákon č. 215/2002 Z. z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Na potvrdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj vecnej správnosti rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd ešte dodáva, že zákon o obecnej polícii v spojení s vykonávacou vyhláškou č. 532/2003 Z. z. stanovujú formálne náležitosti správy o činnosti obecnej polície, medzi ktoré patria aj podpis náčelníka obecnej polície, podpis starostu obce a odtlačok pečiatky obce (§ 2 ods. 2 písm. d/ vyhlášky č. 532/2003 Z. z.), pričom uvedené náležitosti by správa, ktorej však zaslanie žalobca v konaní nepreukázal, obsahovala iba za predpokladu, že by náčelník obecnej polície a starosta disponovali elektronickým podpisom a táto skutočnosť by jednoznačne vyplývala aj z kópie tejto správy.

Tak Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 42 ods. 1, ako aj správny poriadok v ustanovení § 19 ods. 1, predpokladajú doručovanie písomnosti elektronickými prostriedkami, pričom totožne ustanovujú, že iba podania podpísané zaručeným elektrickým podpisom doplniť netreba. Na strane druhej na podania urobené elektronickými prostriedkami, ktoré neboli písomne do troch dní doplnené, sa neprihliada. Z uvedeného je preto nesporné, že aj za predpokladu, že by žalobca zaslanie správy preukázal, avšak by ju v lehote 3 dní nedoplnil predložením jej originálu, nedošlo by k efektívnemu splneniu jeho zákonnej povinnosti.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd nepochybil, keď žalobu zamietol, považujúc napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu za vecne a právne správne. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky preto nezostávalo iné ako napadnutý rozsudok krajského súdu, stotožniac sa v plnom rozsahu s jeho odôvodnením, podľa § 250ja ods. 3 vety druhej OSP v spojení s § 219 ods. 1 a 2 OSP ako vecne správny potvrdiť.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v tomto konaní úspešný a žalovanému z dôvodu, že podľa zákona na ich náhradu nemá zákonný nárok.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.